

PARLAMENTUL ROMANIEI CAMERA DEPUTATILOR

Expunere de motive

Proiectul de lege pentru modificarea articolului 309 din Legea nr. 286/ 2009 privind Codul Penal are ca scop înăsprirea legislației privind faptele de mare corupție, combaterea cu toate puterile a corupției nefiind doar un deziderat major al societății românești, ci și o necesitate pentru reinstaurarea normalității și a domniei legii în statul român.

Proiectul de lege definește faptele de mare corupție ca fiind acele fapte definite în cadrul articolelor 289-307 din Codul Penal în care valoarea mitei sau a foloaselor necuvenite este mai mare decât echivalentul în lei a sumei de 100.000 de euro. Acest quantum a fost stabilit în urma unor consultări publice cu cetățenii care au argumentat că, pentru nivelul de trai din România, suma de 100.000 de euro reprezintă o valoare semnificativă la care foarte mulți români nu au acces, depășind echivalentul unei locuințe oriunde pe teritoriul României pe care mulți cetățeni nu și-o permit.

În cazul faptelor de mare corupție, proiectul de lege stabilește pedeapsa cu închisoarea pe viață, cu executare, fără posibilitate de reducere sau de suspendare a pedepsei, și cu confiscarea extinsă și totală a averii. Justificarea acestei măsuri care poate părea radicală este dată de faptul că marii corupți execută la această oră pedepse ușoare și ne semnificative comparativ cu răul pe care l-au produs societății, felul în care se aplică sentințele la această oră nefiind în măsură nici să descurajeze corupția, nici să ofere societății sentimentul de justiție, atât de necesar. Este inacceptabil ca furtul a sute de milioane de euro să fie sancționat cu doar câțiva ani de închisoare, la fel ca la infracțiunile mărunte. Este clar că persoanele care au intrat în circuitul mării corupții nu au nicio intenție de a duce o viață cinstită și utilă, așadar presupunerea recuperării lor pentru societate se anulează. O pedeapsă scurtă înseamnă reîntoarcerea lor în libertate pentru făptuirea altor ilegalități sau pentru cheltuirea banilor furați. Chiar dacă sistemul judiciar nu reușește să confiște întreaga avere, pedeapsa cu închisoarea pe viață îi anulează celui vinovat pentru fapte de mare corupție orice speranță că se va putea bucura de roadele ilegalităților comise.

Paguba produsă societății în aceste cazuri nu constă doar în suma efectivă furată, ci și în distrugerile aferente și în consecințele dezastruoase ale deturnării acelor fonduri care, în loc să producă efecte benefice pentru țară și comunitate, au fost folosite în scopuri personale. Tocmai de aceea se impune și confiscarea totală și extinsă a averii, după modelul aplicat în Italia în cazul asocierii mafioate, ca măsură de stopare a ascunderii banilor mafiei, sau în Statele Unite în situații similare.

Ascunderea banilor furați sau prejudiciile calculate doar la valoarea efectivă a mitei la un moment dat demonstrează neputința sistemului judiciar din România de a face dreptate, pentru că paguba produsă nu se reduce la foloasele necuvenite încasate de cel vinovat, ci la întreaga sumă care a făcut obiectul faptei de corupție, din care mita reprezintă numai un procent. În plus, utilizarea corectă a sumei respective, conform destinației legale, ar fi produs efecte benefice pe termen lung în societate, așadar prejudiciul este major și nu poate fi calculat doar la momentul derulării afacerii oneroase pentru că însumează, în timp, întregul lanț al consecințelor negative produse prin deturnarea banilor. Din acest motiv, confiscarea totală și extinsă a averii reprezintă singura formulă de a face dreptate, de a recupera prejudiciile și de a stopa actul de corupție. În caz contrar, impresia pe care o produce în societate fapta de mare corupție este aceea a sancționării cu o pedeapsă mică în urma căreia făptuitorul rămâne cu sume mari de bani și cu o viață de lux după ce ispășește o perioadă scurtă de detenție.

Tot în urma consultării publice pe textul legii, a rezultat dorința publică de a nu mai susține din banii contribuabililor cheltuielile de întreținere ale marilor corupți, ceea ce are logică pentru că, în timp ce oamenii cinstiți își câștigă cu greu existența în România, este anormal ca cei care au distrus economia României să beneficieze de întreținere tot din banii celor care au fost furați. Tocmai de aceea, proiectul de lege prevede ca persoanele condamnate pentru fapte de mare corupție să desfășoare 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, muncă în folosul comunității, sub supraveghere strică, numai în locuri publice. În felul acesta, marii corupți își vor achita singuri, prin muncă, cheltuielile traiului zilnic și vor servi și ca exemplu descurajant. Hoția este opusul muncii, tocmai de aceea marii corupți trebuie să fie învățați ce înseamnă munca și să o facă în locuri publice atât pentru a nu lăsa loc tratamentului preferențial (munca în folosul comunității nu se va transforma în vacanță), cât și pentru a servi ca exemple. De asemenea, proiectul mai prevede că faptele de mare corupție nu se prescriu, la fel ca și crimele, pentru că reprezintă crime împotriva unei întregi comunități, iar în cazul sumelor foarte mari, a unei întregi țări.

Inițiator:

Bogdan Diaconu

Deputat independent

